

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Det er vel næppe her stedet at komme ind på en nærmere drøftelse af rente- og pengepolitikken, men jeg tvinges dog til at sige, at nu forstår jeg endnu mindre af den konservative pengepolitik end før. Hvorfor vil det ærede medlem absolut have højere rente, hvis han ikke mener, det har nogen indflydelse på investeringen, og hvorledes skal højere rente føre til lavere omkostningsniveau, hvis det ikke skal ske ved at fremkalde investering? Hvordan i alverden skulle det ellers få indflydelse på omkostningsniveauet? Det forekommer mig ubegribeligt. Jeg har ikke på noget tidspunkt betvivlet, at den konservative pengepolitik kunne afføde næsten alle tænkelige skadelige virkninger. Jeg har blot villet fremhæve, at jeg anså det for tvivlsomt, om den ville medføre en omkostningssænkning, og jeg vil yderligere tilføje, at den meget gammeldags mekanik, den pengepolitik bygger på, slet ikke virker nu om stunder som i gamle dage, men at den kan have en masse ubehagelige virkninger, kan jeg ikke nægte.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen brugte et ejendommeligt udtryk. Han talte om, at der havde været „leg i sandkassen“. Jeg forstår ikke rigtig, hvornår det skulle have været, at der har været leg i sandkassen. I hvert fald kan jeg ikke tænke mig, at det var her i rigsdagen i onsdags, men jeg vil ikke afvise, at der kan have været det på de sommermøder, venstre har afholdt ude i landet. Men onsdag aften blev det alvor, da var der ikke mere leg i sandkassen, og da blev venstre siddende. Men nu er den alvorlige stund trukket over påny, og nu begynder legen i sandkassen igen.

Med den højtærede formands tilladelse skal jeg komme med et enkelt citat, der fornylig er bragt i pressen, fra en tale, som en kendt venstrepolitiker har holdt i Slagelse, nemlig det ærede medlem hr. Arnth Jensen. Citatet stammer fra „Sorø Amtstidende“, her gengivet af „Information“.

Det ærede medlem udtalte:

„Der er dem, som har lagt det i venstres stillingtagen, at vi skulle have stukket en ny politisk linie ud. Det er helt forkert. Venstre har fortsat ikke tillid til regeringen . . . . Vil regeringen gå de veje, vi har anvist i vor dagsorden, til-siger vi den saglig støtte. Vil den det ikke, skal vi nok vise, at venstre fortsat er det førende oppositionsparti.“

Det er muligt, at det ærede medlem hr.

Axel Kristensen har ret i, at der har fundet leg sted i sandkassen. I så fald er den begyndt igen. Det, der bliver den afgørende uenighed om mellem partiet venstre og regeringen, forstår jeg bliver spørgsmålet om færdigvareimporten. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremhævede med truende miner, at hvis vi ikke, som han med et rundt udtryk — efter min mening et udtryk, der er så rundt, at det intet indhold har — kaldte at stille dansk erhvervsliv overfor konkurrence, fik vi ikke venstres støtte til vareforsyningsloven, og i så fald ville det være komplet uansvarligt.

Jeg må heroverfor bemærke, at vi afviser ikke import af færdigvarer og har ikke afvist import af færdigvarer. Hvis det ærede medlem gør sig den ulejlighed at tage handelsstatistikken frem, vil han se, at der under denne regering er importeret flere færdigvarer end under den forrige regering. Vi fremhæver blot, at import af færdigvarer ikke må ske på bekostning af råstoffer, der er nødvendige til landbruget, til industrien, til håndværket, for at disse erhverv kan udnytte den kapacitet, de har, fuldtud, blive så konkurrencedygtige som overhovedet muligt, få et incitament til yderligere produktionsudvidelse, yderligere investeringer og herigennem gøre Danmark i stand til til sin tid at møde de økonomiske vanskeligheder, vi vil stå overfor, når Marshallhjælpen ikke er der mere. Kostbare muligheder ville gå tabt, hvis vi fulgte færdigvarepolitikken i den form, det ærede medlem har fremstillet den her i dag.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Jeg er ganske sikker på, at hvis vælgerne havde fået dette transmitteret, ville de synes, at den højtærede handelsminister stadig lejede i sandkassen. Det, jeg har sagt om tingene, holder vi ganske bestemt fast ved, og den højtærede handelsminister har slet ikke anvist, hvordan han ville bringe balance i vor udenrigshandel indenfor den tid, Marshallhjælpen virker; han har ikke anvist, hvordan vi overhovedet skal komme videre.

Jeg synes i og for sig, det er omsonst at fortsætte debatten. Vor opgave er i udvalget at prøve, om der er mulighed for at skabe et flertal om en fornuftig politik.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem siger, at jeg ikke har anvist noget middel, der skulle